

det en ganske anden Skikkelse. Man kan gaae Rigsdagstidenden igjennem og see, hvad der er bleven udtalt af mig, og som dog i Almindelighed vil kunne høres; jeg mener af Dreene, ikke altid af Tanken, og man vil finde det, naar det af Andre er bragt ud i Verden, saa meget forandret, at dersom jeg s. Ex. har sagt, at der burde lægges 2 Rdl. til, vil man sige, at jeg har sagt, at der skulde tages 2 Rdl. fra; — det er den absolute Modsetning. Det er ikke min Sag; jeg taler her; jeg har sagt og gjentager, at jeg ønsker Enhver det Levebrød, han kan have af at blive intelligent paa min Regning; den Handel finder jeg mig i; man lever af at blive højt; og det er mig hjært, at jeg kan bidrage til, at Salget skeer lettere. Jeg taler kun i Andes Interesse, der ere mere tilbageholdne og som frygte mere for de Pinsler — for dem bliver det en Pinse — der kunne følge af at udtale sig om Forholdene, som de ere. Naar den ærede Minister siger, at han har givet os saa megen Beskjæftigelse, for at disse Gjenstande ikke skulde komme for meget til Omtale, da er det Noget, han vistnok fortjener Tak for; men kan han skaffe dem paa de Steder, hvorfra Forargelsen er udgaaet, Beskjæftigelse indenfor deres Forretningskreds — de fleste have en Forretningskreds — vil det være langt bedre. Man skal see, at det for en stor Deel er Embedsmænd, der arbejde i Statens Tjeneste og synes, at de maaskee ere for ringe aflagte, og som dog have saamegen Tid tilovers, at de kunne skrive lange Skrifter, hvori de foranstille eller forandre vore Udtalelser her og skjæbe os ud oveni købet. Sid Regjeringen kunde give de Mænd Beskjæftigelse og alvorlig Beskjæftigelse, saa de ikke havde Tid til at beskjæftige sig med os, saa vilde maaskee Mølligheden komme lettere frem. Jeg forlanger ikke, at Regjeringen skal gjøre det; men jeg mener kun, at naar den skulde kunne virke i den Retning, saa vilde det være heldigt. Vi have den Ulykke, at vore Forretningsmænd, vore Embedsmænd politisere og forvalte ikke; blive ikke hjemme og bestyre, men gaae omkring og politisere. Og man maa vel lægge Mærke til, at deres Virksomhed faaer en dobbelt Betydning, for det Første den, som udbgaaer fra deres personlige

Indsigt, Fortjeneste og Dygtighed, dernæst den, der kommer fra den af Staten ophævede og velbetalte Stilling, der er givet dem; hvorved de komme til at have Indflydelse paa deres Undergivne, ikke alene den, som deres Indsigt giver, men ogsaa den, som Herredømmet og Magten giver.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattedes Sagens Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.

Winther: Jeg tillader mig at foreslaae, at dette Lovforslag henvises til Behandling af det Udvalg, der er nedsat angaaende det af Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) indbragte Lovforslag om Kommunernes Selvtjyrelse m. v.

Grundtvig: Jeg troer ikke, det vil være hensigtsmæssigt, om dette Lovforslag henvises til det nævnte Udvalg. Netop da vi have mærket, at der fra Kjøbstædernes Side næres en vis Mistro til dette Lovforslag, vil den neppe forringes; dersom Sagen bliver behandlet af dette allerede nedsatte Udvalg, hvori der findes 10 Landboere og kun 5, som ikke henhøre til denne Klasse. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaae, at Sagen gaaer umiddelbart til anden Behandling.

Tscherning: Dette Sidste troer jeg vil være aldeles ugjørligt. Forresten maa jeg gjøre opmærksom paa, at naar man tager det talvits, vilde det være nok, naar der i Udvalget var en Fjerdedeel Kjøbstadboere mod Landboere, men da der nu er halvt saamange Kjøbstadboere som Landboere, synes jeg ikke, at der kan være Noget at sige derimod. Jeg skal isøvrigt hverken støtte det ene eller det andet Forslag; jeg vilde kun gjøre opmærksom paa, at naar man gaaer ud fra Talstørrelser, er Repræsentationen i dette Udvalg, som den bør være, og rimelig for Kjøbstæderne.

Klee: Jeg tillader mig at foreslaae et Udvalg paa 7 Medlemmer, alle valgte her i Salen.